

Predikan i Kyrkhults kyrka 2012 av Tobias Bäckström

Kristi förklaringsdag

”Jesus förhärligad”

2 Mos 24:12-18

2 Petr 1:16-18

Matt 17:1-8

Ps: 716, 663, 165, 256, 166

Tror ni att bröderna Grimm var ögonvittnen när vargen slukade Rödluvan? Nej, och det är väl just det som kännetecknar sagor. Det bygger inte på ögonvittnen, det finns inga historiska personer som var med när det hände. Sagor är inte förankrade i vår historiska tid, eller i känd geografi. Det nämns inga årtal eller länder där händelserna skulle ha ägt rum. Men så är det inte med bibelns berättelser. Som Petrus skriver i dagens epistel: ”Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på”. Det är ju intressant att det redan på den tiden fanns de som ifrågasatte apostlarnas berättelse. ”Sagor” fnös man när Petrus berättade vad han var med om på förklaringsberget. ”Nej”, svarade han, ”jag har med egna ögon sett hans härlighet”.

Och det är just detta som gör bibeln till något annat än sagor. Petrus och de andra apostlarna är själva vittnen till det som Jesus gjort, hans under, hans uppståndelse, eller när han förvandlades på förklaringsberget. Det är ögonvitnesskildringar som vi tar del av.

När Petrus skriver sitt brev har det gått omkring 30 år sedan händelserna på berget, ändå är det som om det hände igår för honom. När man läser Matteus version så finns det detaljer och iakttagelser som visar att berättelsen kommer från en som var på plats, från ett ögonvitne. Eller rättare sagt från tre ögonvittnen, Petrus, Jakob och Johannes. Det som Matteus särskilt tar fram är ljuset som slår emot lärjungarna. Jesus ansikte lyste som solen, hans kläder blev vita som ljuset och det var ett *lysande* moln som sänkte sig över dem. Gud är ljus, och när Jesus visar sig i sin gudomliga härlighet så sker det med ett bländande ljus.

Det går inte att titta rakt in i solen utan att bli blind. När Jesus ansikte började lysa som solen, så kunde lärjungarna inte längre se in i det, de blev tvungna att vända bort blicken. Men så ser de Mose och Elia stå där och samtala med honom. Det är intressant att det är just dessa två gammaltestamentliga gestalter. Elia togs ju upp levande i himlen i en eldvagn. Och om Mose står det att Gud begravde honom, man fann varken grav eller kropp. Kanske Gud tog upp även honom. Men detta tyder på att de två verkligen var kroppsligt närvarande där tillsammans med Jesus.

Det sägs ju om Mose att han aldrig fick komma in i löftets land, men det stämmer ju inte. Här är han ju, på förklaringsberget, samtalande med den som han tidigare har profeterat om enligt det löfte som Gud gett honom.

Men Mose och Elias representerar också lagen och profeterna, det gamla förbundet. Det måste finnas med när Jesus ska förklaras. Hela gamla testamentet finns ju med som en

bakgrundsförklaring till vem Jesus är. Nya testamentet är fördolt i det gamla och det gamla uppenbaras i det nya. Vi kan inte hoppa över gamla testamentet och bara hålla oss till det nya, i tron att det skulle vara förlegat. Tvärtom så har det gamla aldrig blivit mer aktuellt än nu sen Jesus trädde in på scenen.

Särskilt här på förklaringsberget framkommer det så tydligt att det är samme Gud som uppenbarar sig för Mose som också uppenbaras här. I den gammaltestamentliga läsningen så hörde vi om Mose när han gick upp på Sinai berg för att ta emot lagen, stentavlorna. Ett moln hade sänkt sig över berget och när folket såg Herrens härlighet som en förtärande eld så förstår vi att det måste ha varit en skräckblandad upplevelse.

Samma sak möter vi på förklaringsberget: molnet, ljuset och skrällen: ”Lärjungarna kastade sig ner på marken och greps av stor skräck.” Detta är något som vi gärna hoppar över idag, att mötet med den helige kan få oss att darra i knäveckan. Och har man aldrig gjort det så har man kanske aldrig tagit detta till sig; Gud är som en förtärande eld, som det står på många ställen i bibeln, även i Nya testamentet! För en syndig människa så är detta en skräckfylld upplevelse. För att kunna se Gud måste vi vara heliga som han, men dit når vi aldrig. Inför Guds ljus måste vi vända bort blicken.

Så därför måste Gud förklä sig, Gud måste skydda oss från sitt heliga ljus. Detta gjorde han i molnet på Sinai berg, det dolde honom för folket och hindrade dem från att komma honom alltför nära.

Nu är det istället Kristus som är den förklädnaden, och det gör saken annorlunda. Då kan vi komma Gud nära, Gud kan uppenbara sig för oss på ett tydligt och konkret sett, inte dold i ett diffust moln. Genom Kristus kan vi lära känna Gud, trots att han är som en förtärande eld. Rösten från molnet förklarar vem han är, denne Jesus som de har vandrat med i snart tre år. ”Denne är min älskade son, han är min utvalde, lyssna till honom!” Lyssna till honom? Hade de tre inte gjort det? Det hade väl inte gjort något annat under den tid som de levte tillsammans. De trodde på honom, de visste att han var Messias, Guds Son. Men hade de förstått att Jesu ord var Guds ord? Hade de lyssnat på honom som Mose lyssnade på Sinai berg.

Men framförallt så är detta: ”lyssna till honom” riktat till oss. Lyssnas du till det Jesus säger? Tar du till dig hans ord som Guds heliga ord som är riktat just till dig?

Matteus markerar tydligare än Lukas och Markus den skräck som lärjungarna upplevde när Guds helighet tillfälligt sken igenom förklädnaden. Men det är också bara hos Matteus som Jesus går fram till lärjungarna och rör vid dem. Han böjer sig ner och hjälper dem upp: ”Stig upp och var inte rädda”. Inför Guds helighet så darrar vi i knäveckan. Vi kan även bli nedslagna och missmodiga över vilka hopplösa fall vi är, vi inser att vi aldrig kommer att nå upp till den nivån. Men då säger Jesus: ”Stig upp och var inte rädda.”